GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 27.

W NIEDZIELĘ DNIA 2. KWIETNIA 1809.

Z Wiednia d. 20. *Marca.*

Tuteysza Publiczność bawi się do tego czasu wilkami, którym dziennik de l'Empire, przed bramami tey stolicy nayszkaradnieysze zniszczenia dopełniac dozwala.

Autor tego artykułu myli się, i zdaie się niedozwalac, iż w Austryi wilkow z postrzec nie można. Przeciwnie mowią, że liczne mnostwo tych niszczących zwierząt na gory Pirenejskie i na rowniny Katalonii i Kastylii zabiegli, gdzie wielkie szkody sprawuią.

Dnia wczorayszego był wielki Cerkl przy dworze, gdzie się tylko damy, starcy i zagraniczne osoby znaydowały. Tuteysza młodzież stoi pod bronią ku obronie swoich współziomkow, pośpiesza na granice swoiey oyczyzny, gdzie w pierwszym glidzie armii Mężow z nayznacznieyszych i naybogatszych familiy zoczyć można.

Niemniey iest otworzona subskrypcya dla żon i dzieci tych, których mężowie i oycowie iako dobrowolni w obronie oyczyzny polegną i nam drogi obowiązek zostawuią o ich familii mieć staranność.

Do tego zamiaru iuż wiele summ od patryotycznych współziomkow iest złożonych, i ieden nieznaiomy dał tym końcem 30,000 zł. ryń w gotowych pieniądzach z tak szlachetnym zaprzeczeniem swoiego imienia, że pomimo wszelkiego szlakowania, imienia tego szlachetnego ludzkości przyiaciela i patryoty wyśledzić nie można, któremu się dzięki imieniem oyczyzny słusznie należą.

Z Wiednia d. 25. *Marca.*

J. C. K. Mość raczył dotychczasowemu nadwornemu Sekretarzowi przy tayney nadworney kancelaryi, Fryderykowi Hope, przez wzgląd na iego wierną służbę udzielić tytuł C. K. radcy, a nadwornego Koncepistę przy teyże kancelaryi, Mikołaia Barona Kruft, zważaiąc iego zdatność wynieść naylaskawiey na aktualnego sekretarza.

Z rozkazu Nayiaśnieyszey Cesarzowey Jmć iako opiekunki damskiego gwiazdzistego orderu, odprawione zostało d. 23 w zamkowym kościele zwyczayne rozpamiętywanie Męki Pańskiey od godziny 7 z rana do 6 w wieczor z wystawieniem N. Sakramentu i zakończone błogosławieństwem zostało. Nayiaśnieysza Cesarzowa, Arcy Xężna Ludwika i

obecne tu damy orderu siedziały na przemiany w kościele, na błogosławieństwie zaś wszystkie się znaydowały.

C. K. Nadworny lekarz, Baron Quarin, który przez ludzkość swoią wsparł kilkokrotnie tuteysze szpitale, darował świeżo szpitalowi Elżbietek dowiedziawszy się, że dochody iego przy teraźnieyszy drogości nie wystarczaią na utrzymanie chorych, 1000 zł. r. ń.

D. 22 Marca weszły do Wiednia cztery bataliony niedaleko stolicy urządzonego pospolitego ruszenia, to iest 1go, 2go, 3go i 5go powiatu poniżey Wienerwald, pod dowodztwem Jenerała Majora Hrabiego Paar. Przeszły z muzyką po przedmieściach na plac, gdzie Arcy Xżę Jmć Maxymilian odprawił nad niemi rewiią, potem przeciągnęły około niego i weszły do miasta. Każdy dziwił się nad woyskową postawą gorliwych tych obrońcow oyczyzny, którzy przez dobrą chęć i zapał, iako też za staraniem powyższego Jenerała, dowodzcow batalionowych i officerow, w krotkim czasie przerobionemi zostali na prawdziwych żołnierzy. Ubior ich i zbroia iest taka sama iak wyszłego stąd Wiedeńskiego i innych okolic kraiu pospolitego ruszenia. Jak wysoce przyiaciele oyczyzny i dobrey sprawy poważaią pospolite ruszenie, i iak wielkie pokład ią w tey narodowey sile nadzieie, okazał pewien bezimienny w pięknym sposobie, który zasługuie bydź umieszczonym w dzieiach Austryackiego patryotyzmu. Złożył do rąk Arcy Xcia Jmć Maxymiliiana 30,000 zł. ryń. dla pospolitego ruszenia, zostawuiąc Arcy Xciu Jmć dowolne rozrządzenie tą summą. Czyn takowy nie potrzebuie żadney pochwały; mowi bowiem sam do serca kochaiących oyczyznę.

Z Peterzburga d. 1. Marca.

Do tuteyszey stolicy powrocił z Finlandyi Jenerał piechoty, Hrabia Buxhewden, z skrzydłowym Adjutantem Hrabią Buxhewden i Szambelanem Hrabią Buxhewden.

Dziś daie sławny Skrzypek Romberg na wielkim teatrze pierwszy koncert.

Minister woyny, Hrabia Arakszeiew, i Jenerał major Buch wyiechali do Finlandyi.

Wyieżdża stąd Francuzki Aktor Durand.

D. 26 Lutego mieliśmy 26 stopni zimna, a nazaiutrz tylko ieden stopień.

W Odessie utworzony został sąd handlowy, nowe wcale zdarzenie w Rossyi.

W roku przeszłym wprowadzono i opłacono na cłach Peterzburskim i Kronsztadtskim zagranicznych towarow za 1 milion 452,223 rubli, a wyprowadzono krajowych za 5 milionow 878 896 rubli. Przybyło tu 60 kupieckich okrętow, a odeszło 73.

Z Londynu d. 26. Lutego.

D. 3 Lutego żądał Lord Erskine w wyższey izbie, aby podano izbie spoczet straty Angielskiego woyska w Portugalii i Hiszpanii, tudzież danych Hiszpanom i Portugalczykom posiłkow w woysku, pieniądzach i ammunicyi. — Lord Liwerpool odpowiedział, iż w krótce zaspokoioną zostanie ciekawość izby, gdyż ministrowie nie myślą wcale ukrywać poniesioney straty w ostatniey kampanii na półwyspiu.

Lord Buckinghamshire doniosł, iż odłożył swoy wniosek do dalszego czasu względem położenia Portugalii, ponieważ w tym czasie, kiedy rozchodzi się pogłoska o wkroczeniu Francuzow do Portugalii, nie należy brać tey rzeczy pod rozwagę. Zapytał się oraz czyli potwierdza się ta pogłoska, i dodał, że to zdarzenie iest podwoynem nieszczęściem, ponieważ podaie Francuzom więcey

sposobności do prowadzenia woyny przeciw Hiszpanii, a przez zięcie portu Lizbony stawia ich w stanie do szkodzenia W. Brytanii. Dodał, że ministrowie za mało przyłożyli starania do utrzymania Portugalii pod prawem Monarchą. — Lord Liwerpool odpowiedział, że ministrowie nie maią żadnego doniesienia o wkroczeniu Francuzow do Portugalii, ale gotowemi są odpowiedzieć na wszystkie zapytania, które im uczynione bydź mogą tak względem tego kraiu iako też względem całego półwyspia.

Izba niższa zamieniwszy się w ogólną kommissyą, uchwaliła na potrzeby rządu 10 milionow 500,000 f. szt. Daley na ubior i żołd, dla uchwalonych na teraźnieyszy rok 130 maytkow i 31,400 morskich żołnierzy, i artyleryi 11 milionow 997,000 f szt.

Tegoroczną pożyczkę rządową podaią do 10 milionow f. szt. która ma bydź na skarbowe bilety zaciągniona, od których roczna prowizya do 750,000 f. szt. wynosić będzie.

Z Paryża d. 10. Marca.

W Poselstwie pod d. 28 Lutego podał Cesarz za kandydatow na wakuiące senatorskie stopnie: Prezydenta miasta Bordeaux, Lasaurie-Montbadon, Prezydenta Bruxelli, Merode-Westerdo, Prezydenta Arras, Vaillant, Prezydenta Sedanu, Ponpart-Neuflize, tudzież Biskupow Roszeli i Kasalu. Cesarz chce przez ten wybor dać biskupom i prezydentom miast dowod szczególnieyszego przywiązania swoiego do urzędow, które piastuią.

Z Turynu piszą, że Xże Borghese, rządca zaalpeyskich departamentow, poiechał do Paryża na zaślubienie swoiego brata Xcia Aldebrandini z Xżną Saską, wdową po Xciu Carignan Sabaudzkim.

J. C. K. Mość udał się d. 7 niespodziewanie do szkoły woyskowey i kazał w obecności Xcia Neufszatelskiego i Jenerała dywizyi Bellawen batalionowi uczniow czynić obroty. Potem poszedł Cesarz do Raitszuli, daley przypatrywał się obrotom artyleryi. Odchodząc oświadczył J. C. K. Mość Kapitanowi du Tertre, który w dawney szkole woyskowey miał honor bydź nauczycielem Cesarza, swoie ukontentowanie.

Powietrzny Żeglarz Blanchard, którego śmierć po kilka razy gazety głosiły, umarł w rzeczy samey d. 7 Marca w 53 roku życia.

P. Laforet, ambassador nasz w Madrycie, P. de la Rochefoucauld, ambassador w Amsterdamie i Szambelan Gayre mianowanemi zostali przez J. C. K. Mość Hrabiami państwa.

Wczoray prezydował J. C. K. Mość na radzie stanu.

Piękna Angielska fregata Proserpina o 42 działach i 290 ludzi na sobie maiąca, zabraną została przez nasze fregaty Penelopę i Paulinę pod Tulonem, o czem dzisieyszy Monitor następuiące raporty ogłosił:

List Admirała Gantheaume do Ministra morskiego. Z Przedporcia Tulońskiego d. 28 Lutego.

"Jaśnie Wielmożny Panie! Wczoray d. 27 kazałem fregatom J. C. K. M i Penelopie i Paulinie wyyśdź pod żagle, dla odpędzenia Angielskiey fregaty, która od kilku dni uważała w sposobie natarczywem poruszenia w porcie Tulońskim. Kapitanowie Dubourdin Penelopy i Montfort Pauliny odebrali rozkaz wrocenia do portu przed wieczorem, i gdy to uczynili przybyła za niemi Angielska fregata i uważała przy zapadaiącey nocy w pobliskości eskadrę Jego Ces. Król. Mości. Rozkazałem obu fregatom natychmiast wyyśdź znowu pod żagle, i ieżeli nie będą pod czas no-

ny od nieprzyiacielskiey postrzeżonemi, miały zlecenie udać się nayprzod na wysokość morza, potem powrocić do portu, zaskoczyć nieprzyiacielskiey fregacie i stoczyć z nią bitwę.

Obrot ten był z rowną dokładnością, iak zręcznością wykonany; nieprzyiacielska fregata Proserpina zabraną została. Jest to piękny i nowy okręt, dopiero w przeszłym roku zbudowany, i za 3 dni wyyśdź będzie mogł pod banderą Cesarską na morze. Zostaię, &c.

List Kapitana Dubourdin dowodzcy J. C. K. Mci fregaty Penelopy do do Admirała Ganthaume. W Tulonie d. 28 Lutego.

"Mci Admirale! Stosownie do rozkazu JW. Pana wyszły Cesarskie fregaty Penelopa, pod moim rozkazem i Paulina pod Kapitanem Montfort, wczoray o godzinie 8 pod żagle, dla uderzenia na Angielską fregatę, która zbliżyła się do portu za powrotem naszem z morza. Byliśmy szczęśliwemi, iż mogliśmy rozkazow JW. Pana dopełnić.

O godzinie 2 po połnocy postrzegliśmy nieprzyiacielską fregatę, o 4tey uderzyliśmy na nią, a o 5tey zwinęła żagle. Szczęście tak dalece nam posłużyło, iż lubo walczyliśmy w pobliskości i pod czas nocy, fregaty nasze nie maią ani iednego człowieka zabitego lub ranionego. Penelopa poniosła cokolwiek szkody w linach, ale Paulina bynaymniey nie iest uszkodzona.

Zabrana nieprzyiacielska fregata nazywa się Proserpina, zostaiąca pod Kapitanem Otter, maiąca na sobie 42 dział i 290 ludzi. Zbudowana iest przed rokiem, krąży od 2 miesięcy na wysokości Tulonu i utraciła 11 ludzi w zabitych, a 15 w ranionych. Kapitan Montfort wspierał mnie dzielnie i wszyscy officerowie i lud przedziwnie się sprawili. Zostaię &c.

Dubourdin.

Z Berlina d. 13. Marca.

Ogłoszone tu zostało następuiące Królewskie rozporządzenie:

Fryderyk Wilhelm z Bożey łaski Krol Pruski, Margrabia Brandeburski, &c. czyniemy każdemu wiadomo: Iż przez zawartą pod d. 8 Września r. z. w Paryżu umowę, a poźniey złagodzoną, musieliśmy się obowiązać do zapłacenia Francyi w przeciągu 30 miesięcy 120 milionow Frankow, to iest po 4 miliony co miesiąc. Zamiarem iest naszem oszczędzać ile możności prywatny maiątek wiernych naszych poddanych, ktorzy iuż w teraźnieyszey woynie znacznie ucierpieli; spodziewamy się iednak po nich i ufamy ich przywiązaniu do oyczyzny i do naszego Krolewskiego Domu, ktorego dali nam dowody w nayniebezpiecznieyszych czasach, że przychylą się do mniey uciążliwych środkow, ktore dla uskutecznienia naszego przyrzeczenia przymuszonemi iesteśmy przedsięwziąść i ochoczo zrobią z siebie tę małą ofiarę, &c. Uprzedziliśmy wszystkich przykładem naszego dworu, i przy licznych ofiarach, ktore prywatne osoby i korporacye czynią, mamy prawo oczekiwania, że wierni nasi poddani zrzeką się chętnie dla dobra publicznego naczeń, służących iedynie do zbytku.

Stanowiemy zatem:

1) Menniczne urzędy w Berlinie i Wrocławiu, i upoważnione od nich urzędy po miastach przyymować będą srebrne i złote naczenia, ktore właściciele zechcą skarbowi sprzedać. Grzywna przedniego złota płacona będzie po 192 1/2, a srebrba po 14 talarow, z dodaniem od łchoty srebra po 5, a złota po 10 od sta, w skarbowych biletach na grubą monetę wydanych, ktore w wszystkich kassach zamiast gotowych pieniędzy za dobra kraiowe, lasy i w zale-

głych podatkach przyymowane będą. Zakup zaczena się od ogłoszenia ninieyszego rozporządzenia i kończy się d. 14 kwietnia r. b. Od tego zaś czasu mennice tylko zakupywać będą rzęszone naczenia, ale robota nie będzie iuż rachowana.

2) Wszystkie służące do ozdoby lub użytku złote i srebrne naczenia i towary podlegaią opłacie, wynoszącey od każdego karatu złota 3 talary, a od każdego łóta srebra 6 groszy (1 1/2 zł. pol.) w grubey monecie. Wolne są od opłaty znaki orderow, medale, naczenia kościelne, srebro i złoto zagranicznych ajentow dyplomatycznych, moneta srebrna i złota. Kleynoty i perły przenoszące 50 talarow wartości podpadaią opłacie 16 1/2 od sta, czyli po 1 zł. pol. od talara. Wolno zostawuie się właścicielom pożyczyć swoich kleynotow skarbowi na 5 lat lub one za bilety skarbowe sprzedać. W obu tych przypadkach nie podlegaią opłacie. Wszyscy złotnicy, jubilerowie i kupcy maią po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia podać ilość srebrnych i złotych towarow i poniższą stałą opłatę stęplową od nich zapłacić. Stopienie srebra i złota iest do 24 Kwietnia pod karą konfiskaty i zapłaceniem tyle drugie zakazane.

3) Od 25 Kwietnia płacona będzie raz na zawsze czwarta część wartości od wyrobionego złota i srebra za stępel, to iest od karatu 2 talary, a od łóta srebra 1 zł. pol. Kto kupiłby niestęplowaną rzecz, traci ią, a przedaiący zapłaci drugie tyle.

4) Wolno każdemu dawać galonowaną liberyą, iednak musi corocznie za otrzymane na to pozwolenie płacić od każdego służącego po 5 talarow. Dyplomatyczni ajenci i cudzoziemcy, którzy nie bawią roku w kraiu, nie podlegaią tey opłacie.

Z Rzymu d. 1. Marca.

Umarł tu uczony Duńczyk Zoega. Urodził się 1756 roku w Töningen w Szleswiku, uczył się w Gettindze, i przybył 1784 roku do Rzymu, gdzie pozyskał przyiaźń Kardynała Borgia, oddał się naukom i sztukom i z wielką ciekawością obeznawał się z starożytnościami Rzymu. Był jeneralnym konsulem Duńskim w państwie kościelnym i członkiem wielu akademiy Włoskich i Niemieckich. Przed dwiema laty wydał kilka pism o starożytności.

Wszystkie kosztowne posągi, które zdobiły pałac Borghesow, poprowadzone iuż do Paryża zostały.

Z Ratysbony d. 8. Marca.

Królewsko - Bawarskie woyska, które zgromadziły się w okolicach naszego miasta, wyruszyły stąd i przechodziły po części przez miasto.

Z Darmstadtu donoszą, iż woyska W. Xcia iescze z swych stanowisk nie wyruszyły. Tym czasem przybył d. 10 Marca w wieczor do Darmstadtu Adjutant Xcia Riwoli, Marszałka Masseny, P. Porchez, po którego przybyciu rozeszła się podobna do prawdy pogłoska, że d. 16 Marca udadzą się kolomnami przez Ustadt, Obernburg i Miltenburg i połączą się d. 20 w okolicach Mergentheim. Dowodztwo nad niemi powierzone bydź ma Jenerałowi Nagel.

Z Kassel d. 9. Marca.

Dzisieysza gazeta nasza zawiera następuiący woyskowy rozkaz:

"Oznaymuie się woysku, iż J. K. Mość zważywszy, że żołnierze 2giey dywizyi, udaiącey się do Metz, którzy dla tego, iż byli na urlopach lub rozproszonemi w odległych

kantonach, nie poszli z swoim korpusem, wziętemi bydźby mogli i karanemi iako zbiegi, i sądząc zawsze dobrze o zamiarach swoich poddanych i chcąc dać żołnierzom, których postępek mógłby na nich szkodliwe podeyrzenie ściągnąć, dowod oycowskiey swey dobroci, postanowił, ażeby żołnierze 2go, 3go i 4go liniiowego regimentu piechoty, batalionu karabinierow strzelcow i batalionu lekkiey piechoty, którzy nie znayduią się przy swoich korpusach, udali się do Paderbornu, gdzie znayduie się odwod tych regimentow, a który żołnierz z własney winy nie stawi się do 20 b. m. w tem mieyscu będzie aresztowany i iako zbieg sądzony. Zaleca się przeto wszystkim cywilnem i woyskowem władzom, a mianowicie żandarmom, aby w wszystkich mieyscach śledziły i chwytały wspomnionych żołnierzy, którzy nie udadzą się do Paderbornu. Prezydenci gminow i inni urzędnicy, którzy zaniedbaliby dopełnić niniejszego Królewskiego rozporządzenia lub wcale pobłażaliby bawiącym w ich gminach żołnierzom, uważanemi będą iako dopomagaiący im do ucieczki i do nieposłuszeństwa i iako tacy karanemi.

Od pierwszego Kwietnia zaprowadzona zostanie w królestwie Westfalskim nowa akcyza, czyli opłata od bydła, zboża, piwa, octu, wina, gorzałki, &c. Celne opłaty będą dopiero od przyszłego roku na nowo urządzone.

Z Jerozolimy d. 24 Października.

W nocy z 11 na 12 b. m. usłyszeli tuteysi zakonnicy S. Franciszka w wielkim kościele przy grobie Chrystusa Pana wielki łoskot. Za wniyściem ich do kościoła postrzegli palące się okarze Ormiańskie i wystawione na galeryi drewniane cele Xięży Ormiańskich. W krótce przeniosł się płomień do wysokiey drewnianey kopuły tego ogromnego kościoła. W początkach brakowało ludzi i narzędzi do do gaszenia; lecz w krótce zebrali się starzy i młodzi mieszkaiący w Jerozolimie katolicy i ratowali z niebezpieczeństwem życia co mogli. Między godziną 5 i 6tą z rana upadła do kościoła paląca się kopuła i okropny zrobił się widok. Z wielkiego ognia pękały nietylko marmurowe słupy, na których wspierała się na około idąca galerya, ale nawet marmurowa posadzka, i zdobiące w środku kościoła stoiącey zbawiciela kaplicy w pukłorzeźbie obrazy. Po obaleniu się grubych słupow na których spoczywała galerya, obaliła się d. 12 przed i po południu galerya i nakoniec cały gmach. Nikt iednak nie utracił przy tem życia, kilkunastu tylko katolikow było pokaliczonych. Godną prawdziwie zastanowienia iest rzeczą, iż kaplica, w którey znayduie się S. Grob i w którey sami tylko katolicy nabożeństwo odbywaią, nic wewnątrz nie ucierpiała, chociaż znaydowała się właśnie pod upadłą kopułą, to iest w środku pożaru. Jedwabne obicia, któremi iest przyozdobiona i wspaniały na płótnie malowany obraz Zmartwychwstania, który znayduie się na marmurowym ołtarzu, zasłaniaiącym wniyście do grobu Pańskiego, bynaymniey nie są naruszone.

Z Lubeki d. 18. Lutego.

Dziś przebiegł przez nasze miasto bieżący z Peterzburga do Kopenhagi goniec.

Utrzymuie się ciągle pogłoska, iż w krótce przyydzie do pokoiu między Rossyą i Szwecyą, gdyż Król Szwedzki usilnie się o to stara.

Z Burgos d. 19. Lutego.

Po poddaniu się Saragossy uda się Król Jmć Józef do Sewilli. Mniemaią, że Jenerał St. Cyr opanuie w krótce Walencyą.

Przybyły tu z listami officer, oznaymił nam, iż Francuzi weszli do Portugalskiego miasta Oporto pod Jenerałem Mermet.

Z Szwaycaryi d. 1. Marca.

W środku przeszłego miesiąca zebrały się w Winterthur członki rządow kantonowych Zurich, Szafuzy i Turgau. Celem tych naradzeń maią bydź uciążliwe cła, które sąsiedzkie mocarstwa na towary Szwaycarskie nałożyły, i względem czego posłane iuż były przed zwołaniem ieszcze seymu przełożenia Landmanowi. Nowe zdarzenie, którego ieszcze okoliczności nie wiemy, sprawiło tu wielkie wrażenie: Strzelcy W. Xcia Badeńskiego zatrzymali statek z solą należący do kupcow w Turgau.

Rysy patryotyzmu i wierności ku panuiącemu Austryackiemu Monarsze.

Dowodow miłości oyczyzny i wierności ku panuiącemu nieskończona iest liczba. W teraźnieyszym okresie czasu, szlachetny duch patryotyzmu, ciągła gorliwość, dziwne zaparcie samego siebie z każdego mniey lub więcey ważnego powodu, rownie w iedney iak i w innych prowincyach Cesarskiego państwa tak przedziwnie znowu iaśnieią, iż dla wzniecenia zapału nie potrzeba zachęcać, lecz tylko to opowiedzieć, co w istocie iuż tak hoynie w officerach wniesiono. Zaiste te świetne przykłady szczerego patryotyzmu, liczne ofiary, wspaniałe odstąpienie domowych interessow, kiedy wzywa wyyścia nagleysze powołanie i poczuwanie się na siłach po kilkunasto letnich bezprzykładnych woynach pobudzaią nas znowu do głośnego - stopnia powtorzenia dawnego przysłowia: *Austrya nad wszystko, kiedy tylko zechce.*

Następuiące serce unoszące opisy i charaktery, które ninieyszemi podaią się licznieyszey publiczności, wyięte są z szacownych oyczystych Austryackiego państwa gazet.

Zważaiąc położenie geograficzne Austryi, iak ta Monarchia stoi w środku wielu państw, którym w przypadku nieprzyiacielskiego napadu żadnego innego oporu uczynić nie może, iak wystawiaiąc dzielną i przyzwoicie urządzoną woienną potęgę, każdy poznaie nawet iż naymocnieysze uzbroienie się tego Mocarstwa nie przenosi granic konieczności, bo toż w tedy tylko może się mieć za bezpieczne, gdy się utrzymać, i z chwałą bronić może nawet przeciw łączney sile wszystkich ościennych mocarstw: Zdaie się to na pierwszy rzut oka bydź w prawdzie nie podobną do wykonania rzeczą, gdy stoiące armiie w wszystkich sąsiedzkich kraiach do naywyższego stopnia w liczbie są przyprowadzone iakiego tylko ich ludność dozwolić mogła.

Lecz gdyby nawet rzeczywiście wystawienie takiey zbroyney siły z momentalnem naywyższem wysileniem na pierwszy naglący moment, było podobnem, toć tu inna zachodziłaby zawada. Samo wszakże zbliżenie się do uskutecznienia tego zamiaru wymagałoby było środkow, którychby z duchem Urzędu Austryackiego oycowskim, dotychczas zachowanym, żadną miarą zgodzić nie można było.

Monarcha Austryacki nawet w owych czasach, gdzie potrzeba wielkich stoiących armiiow do koniecznego dania oporu napadom, i utrzymania własney exystencyi wymagał, bynaymniey się nieskłoniła do przyięcia owego systematu rekrutowania, które żadnych innych granic nie zna, iak tylko *słabość wieku, i niesposobność* ciała do dźwigania broni. Monarcha nasz mądrze rozważył, i uczuł podług swey dobroci serca, że gdyby iedynacy synowie rolnika od swey roli lub winnicy, gdy-

by mieszczanin od swego warsztatu, lub zarobku, uczony, lub urzędnik od swego biora, artysta od swey sztuki, młodzież ucząca się od szkół oderwaną była, w takim krain, który się przez ustawiczne woyny utrzymywać musi, pewnie kray taką krotką świetną Epokę mniemaney swey siły, z pustoszeniem rolnictwa, upadkiem kunsztow i fabryk, przerwaniem handlu, pogorszeniem wewnętrzney administracyi, przytłumieniem talentow, zaparciem źrzodeł zaludnienia, słowem: wnętrznem ubostwem i prawdziwą nędzą przy zewnętrzney świetności opłaciłby musiał.

Z tych względow nawet w owych czasach woiennych, dawny system rekrutowania zachowano, podług którego zdatność albo nie zdatność do służby woienney każdego się uważa względnie do potrzeby większey lub mnieyszey do innych klass i zarobkowań bez których kray i społeczność obywatelska żadną miarą obeyśdź się nie może, bo ta iedna iest prawdziwa i sprawiedliwa w tey mierzę zasada.

Samo tylko uwolnienie Szlachty można tu przywieśdź iako iedyną excepcyą, zważywszy iednak, że wielka część tego stanu posiada dobra, sprawuie urzędy, służbę woyskową, trudni się handlem in grosso, i że studenci procz tego są wyięci, excepcya wspomniona mniey ważna zdawać się będzie.

I tey zadzie przypisać powinna Monarchija Austryacka: że mimo prowadzonych długich, krwawych, i nieszczęśliwych woien, nietylko zachowała swą zupełną wnętrzną siłę, ale że byt iey ludow zamiast upadku co dziennie się bardziey polepszą, kwitnie i podnosi.

Przy tak ograniczonym systemacie rekrutowania i gdy klassy do służby woienney kwalifikowanych przez częste zaciągi koniecznie się zmnieyszyć musiały, zastanowiono się nad tą uwagą: iakimby sposobem znacznie pomnożenie siły zbroyney do utrzymania bezpieczeństwa kraiow Monarchii Austryackiey nieodzownie potrzebne, połączyć można z staraunością o dobry byt i z stąd wynikaiące uszczęśliwienie ludow.

Takowy środek znalazła mądrość Rządu Austryackiego w urządzeniu rezerwow. Przy wybuchnieniu woien, kiedy armiie do stopnia woiennego przywiedzione bydź musiały, z kompletowania aż nadto leniwym szły krokiem, bo potrzeba było pierwey dostawiać rekrutow i tychże ćwiczyć w obrotach woiennych. Z tych względow uznano za rzecz potrzebną, aby kwalifikować się maiący do woyska ludzie, w czasie pokoiu byli zapisani, co rocznie przez cztery tygodnie w broni ćwiczeni, a po skończoney mustrze aż do czasu wybuchnienia woyny do swych prac wrocenì.

Już tu się okazał mężny umysł Austryackiego ludu. Z niewypowiedzianym pospiechem dostawione były rezerwy, milicya ta powiększszey części przychodziła bardzo chętnie, i okazywała naylepszą wolą w czasie ćwiczenia woiennego. Gdy czas teyże był upłynął, wielu z milicyi rezerwowey żądało zostać przy regimentach. Rezerwa regimentu Kerpen miała dniem przed manewrem woiennym, który miał wspomniony regiment odprawić, bydź rozpuszczona, ale usilnie prosiła, aby mogła bydź współuczestniczką tego manewru. Przy przystawianiu drugiey rezerwy wielu do służby woienney za niezdatnych uznanych niechciało odeyśdź: Jest to dowod w istocie, że ludzie ci czuli chlubę obrońców kraiu, i że byli zupełnie kontenci z obchodzenia się z sobą swoich przełożonych.

(Dalszy ciąg w dodatku.)

DODATEK

DO Nru 27.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Niedzielę Dnia 2. Kwietnia 1809.

Dalszy ciąg Rysow patryotyzmu i wierności ku Panuiącemu Austryackiemu Monarsze.

Przyczyny uzbraiaiace pomnożenia milicyi w czasie pokoiu, lub dopoki woyna w kraiach nieprzyiacielskich bywa prowadzona, ustaią w ten czas, gdy ziemia oyczysta od nieprzyiacioł iest napadniona, bo w tedy precz tego rolnictwo, handel, i industya wszelka przerwaną bywa. Potrzeba więc było na ten przypadek zapewnić się o siłach do obrony kraiu zdolnych, takich, iakich w innym czasie do woien zaczepnych używać się nie zwykło, i ćwiczyć ich w obrotach woyskowych. Do takich ćwiczeń oznaczone były dnie niedzielne i świąteczne dla uniknienia wszelkiego zamieszania w obywatelskich zabawach. I tak wielka Idea obrony kraiu czyli zbroyney kraiowey milicyi uskuteczniona została. Za szczęśliwy skutek tego urządzenia ręczyła Monarsze miłość ludow okazuiąca się w słowach, i czynnościach przy każdey okoliczności. Widział Monarcha, że każdy Austryak naucżył się cenić szczęście: że iest obywatelem potężnego i szczęśliwego kraiu, i onemuż myśl rozdzielenia, albo poniżenia oyczyzny nie tylko iest nieznośna, lecz że każdy w czuciu swoiey siły, ową myśl, że to trzyma czem iest, to iest za niepodobieństwo. Widział Monarcha, że lud Austryacki swych sentymentow podobnych nie ukrywał nawet przed nieprzyiacielem w kray się wdzieraiącym, i przez to sobie zieduał u niego szacunek; widział z przykładu powstania w r. 1797 kiedy lud w tedy dopiero, gdy nieprzyiaciel stanął na granicy był wezwany; mimo tego iednak wszystek się cisnął i osobistem męstwem to zastąpić spodziewiał się, w czem mu zbywało na ćwiczeniach woiennych; widział nakoniec, że wiernych swych poddanych tylko wezwać ma aby ich widział zgromadzonych. Owoż pieczołowitość Monarchy do tego tylko dążyć miała, aby te ludy ukształcił w woiennych obrotach i poczynił z nich massy woienne, ktoreby były zdolne w swoim czasie nie tylko co do męztwa, ale i co do woienney sztuki i sprawności zmierzyć się z woyskiem nieprzyiacielskim.

Przez to, że Monarcha na czele tych ludow uzbroionych postawił Arcy Xzęta Domu swego, okazał razem, iak iego sercu są miłemi? i iak ie szacuie? tak iak bezprzestanna gorliwość, z ktorą Wnuki Rycerzow Habsburgskich urządzeniem tych się zaymowały, rozszerzały i udoskonalały; była dowodem, że

też zupełnie dzieliły sentymenta Cesarza.

W rzeczy samey, było to widokiem serce podnoszącym patrzyć, iak wszystkie klassy i stany iednomyślnie współdziałały, aby nowy ten zamysł, który z swey natury tysiąc trudnościow i tysiąc zawad miał znaleść, i rożnolicznych, pracowitych, i długich przygotowań wyciągał, właśnie sam z siebie bez widocznego musu do przyzwoitego kształtu był przywiedziony.

Autor tego pisma dotyka tylko zdarzenia w nizszey Austryi, których częścią był świadkiem, częścią miał szczęście nabycia dokładnych wiadomości.

Zaledwie pod dniem 2 Lipca 1808 ogłoszona była wola Monarchy, ledwie urzędy z nadzwyczaynym pośpiechem i czynnością ogłosiły urządzenia względem zaciągow do obrony kraiowey, aż oto mężny lud hurmem cisnął się dla zapisania swych imion, iako obrońcow oyczyzny w otworzonych do tego Księgach. Z wesołości, która cały kray z wprowadzenia tego urządzenia napełniła, iawnie się okazało, że Monarcha urządzaiąc tę kraiową milicyą powszechnemu żądaniu uczynił zadosyć.

W trzech dniach w mieście stołecznem widziano przepisaną liczbę, dla tegoż milicyi do obrony kraiu oznaczoney przez dobrowolne zaciągi nietylko dopełnioną, ale ieszcze i przewyższaiącą. Podobne doniesienia nadeszły i z prowincyy, tak dalece, że pod 24 Lipca przymuszony był rząd przez oddzielne obwieszczenie położyć tamę pomnażaiącey się liczbie nadmierney, w tem przekonaniu, że inaczey nie możnaby iey obiąć i należycie uorganizować; gdy iednak, aby ta milicya wrażenie i zaufanie sprawić zdołała, co iest duszą podobney siły zbroyney, potrzeba było ią należycie ukształcić i wyćwiczyć. Ale cisnący się do tych zaciągow tylko tem zaręczeniem zaspokoieni zostali: że im się zostawuie prawo na potem uczestnictwa przed innemi w obronie kraiu.

Jak mało potrzeba, aby przytłumione uczucie sławy w Austryaku ocucić, okazuie następuiący przykład. Przy wystawianiu trzeciego batalionu, oddział iednego przedmieścia tuteyszego, gdzie lud w mylney będąc opinii, że ich za rekrutow pobiorą, opieszałym był w zaciągu do milicyi. W tem nadszedł Sensal czyli iden z deputowanych giełdy nazwiskiem Brabe. Sześćdziesięcio letni maiętny obywatel, i zapisał się iako gemeyn. Natychmiast wstydem szlachetnym ogarniony lud hurmem zaczął się cisnąć za iego przykładem. Arcy Xiążę wyniosł potem P. Brabe słusznie na officera, i następnie dla wielkiey cisnących się liczby, ten batalion tak się pomnożył, że musiał bydź na dwa podzielonym.

Nayszczególniey dystyngwował się tu w Wiedniu szanowny Opat Benedyktyński pna tak zwanych Schotten, który sam z swey inrydyki umiał zgromadzić cały batalion, tudzież wierny stan kupiecki, podobnież cały batalion uformował i swym własnym kosztem we wszystko go opatrzył.

Ważnym nader i godnym naywyższey uwagi było, nadadź milicyi kraiowey iednokształtny i stosowny ubior i rynsztunek, to żądanie było powszechnem w mieście, iako też na prowincyi. Wszakże przez ubior ten honoru nauczył się milicyant zbliżony do żołnierza regularnego czuć: że iest żołnierzem, obrońcą kraiu i członkiem wielkiego korpusu; a procz tego, iak w obwieszczeniu pod d. 12 Sierp. wydanem bardzo stosowna uczyniona iest uwaga, iż przez ową iednokształtność w ubiorze przy większych zgromadzeniach należyty od

milic yi zachować się maiący porządek utrzymany bydź może, a nakoniec kray musi bydź pieczołowitym, aby wychodzącego w pole obrońcę swego od słoty ochronił.

Obrany ubior odpowiedział zupełnie zamiarowi swemu. Ciemnożelaznokolorowy obszerny, ale na piersiach zapięty aż do kolan dosięgaiący sordut z czerwonemi obszlegami może bydź wdziany na wszystko. Spodnie odzienie, naymniey cierpi na słocie i kurzu, nie przeszkadza ruchowi człowieka, i w kapeluszu okrągłym z przodu zapiętym z patrontaszem na rzemieniu wiszącym nadaie milicyi lekką, ale wszelako mężną i prawdziwie woienną postać.

Musiał się obawiać każdy, choć powierzchowną wiadomość maiący manipulacyi umundurowania i rynsztunku, że to umundurowanie i opatrzenie w rynsztunek milicyi kraiowey rożnolicznym trudnościom podlegać będzie. Lecz w tem właśnie okazała się patryotyczna wola wszystkich urzędow, klass i stanow naywidoczniey, i nie było zawady, któraby albo iuż poprzedniczo uprzątnioną, albo iak tylko się okazała, natychmiast nie została uchyloną przez powszechne współdziałanie wszystkich ziednoczonych sił, przez zręczność i zdatność i przez chęć każdego, które nie czekały niczyich poprzedniczych rozkazow.

(Reszta potem.)

DONIESIENIA.

Per Magistratum Circularis Civitatis Tarnow medio præsentis edicti omnibus iis quorum interest, notum redditur, ab hujati Magistratu concessum esse, quatenus circa universam Substantiam post olim Josephum Antonium Sztöger Civem & Mercatorem Tarnoviensem derelictam Concursus Creditorum operiatur, hos proinde qui ad formandam quampiam adversus obæratam massam olim Josephi Antonii Sztöger prætensionem jus se habere crederent, admoneri, ut usque ad ultimam Julii 1809 inclusive prætensionem Suam, medio porrigendi adversus constitutum in persona Domini Nicolai Noramowicz Advocati Provincialis Curatorem ad lites massæ concursualis, qualem Processus ordinarii forma requirit Libelli, ad hujatem Magistratum eo certius liquident, inque Libello isthoc non Solum de liquiditate actionis suæ, sed etiam de jure, si cujus in hoc vel illa Classæ collocari petant, valide deceant, quoniam secus post lapsum præfixi termini tempus nemo sit amplius audiendus, & ji, qui eousque prætensiones Suas in Judicio non denuntiaverint, ab omni obærata massa sine exceptione, tum quoque sint præcludendi, si ipsis revera compensationis etiam jus competeret, vel etiam rem jure dominii e massa vindicandam haberent, vel denique Actioni suæ per hypothecam rei immobilis ad obæratam massam spectantis cautum esset adeo, ut hujusmodi Creditores si forte massæ aliquid debeant, non abstante quod ipsis alioqui competisset, compensationis, proprietatis, vel hypothecæ, jure debitum solvere teneantur.

Ceterum quoque omnibus Creditoribus massæ Cridariæ olim Josephi Antonii Sztöger præsentibus notificatur, quod fine deligendi Curatoris massæ & Creditorum deputationis dies 31 Martii 1809 dicatur, in quo termino hora 9 mat. idem hic Judicii comparere, & se præscripto §. 86 Cod. Jud. conformare obligantur. His igitur quilibet conformiter agito, sibique a damno caveto, ita enim dictant, sancitæ pro C. R. hæreditariis terris leges.

J. Mikocki, Consul.
Gniewuszewski, Syndicus.
Bochyński, Ass.

Ex Con. Mag. Tarnoviæ die 24 Xbris 1808.

Sala.

Uwiadomienie z C. K. Galicyyskiey dobra kraiowe sprzedaiącey Kommissyi.

Gdy podług dekretu ministeryalnego wysokiey nadworney Kamery pod dniem 3 t. m. początkowo od domu Cohen & Compagnie złożone, poźniey przez zmarłą Xiężnę Kurlandzką przyięte, a teraz na rzecz i imie Xiężniczek Kurlandzkich wydane pożyczkowe nadworney Kamery obligacye summę razem złączoną 400,000 zł. ryń. wynoszące do ustanowionego

w patencie pod dniem 12 Kwietnia 1802 roku płacenia systematu należą; przeto podług dalszey osnowy tegoż ministeryalnego dekretu wysokiey Kamery nadworney pomienione na rzecz Kurlandzkich Xiężniczek wydane obligacye, także pomiędzy te należą, które w kupnie dóbr krajowych Alpari przyymowane bydź powinny. Co dla każdego wiadomości niniejszym obwieszcza się. W Lwowie d. 20 Lutego 1809.

Pani Teisseyre donosi łaskawey Publiczności, iż posiada: 1) Proszek na wygubienie odciskow u nóg, iakoliteż i brodawek na rękach; odiąwszy wprzod z nich róg z wierzchu scyzorykiem co wcale nie boli, napuszcza się para kropli Essencyi do tegoż preparowaney i posypuie się odgniotek rzeczonym proszkiem obwinąwszy palec w bibułę. Operacya w przepisany sposob raz użyta będzie zadosyć na wygubienie odgniotkow lub brodawek. Tym, którzyby się sami operować obawiali, na każde żądanie Pani Teisseyre osobiście służyć honor mieć będzie. 2) Essencyą na przeistoczenie włosow wszelkiego koloru na czarne; applikuiąc takowe szczególnie dwa razy, dozna każda osoba z niey zupełnego skutku. Wziąwszy takowey Essencyi dwie łyszki stołowe na raz rano wstawszy, a namoczywszy nią włosy, takowe dłonią ręki iak naydłużey rozcierać należy. 3) Essencyą Panieńską do Toalety damskiey, z którey dodawszy kilka kropli do wody zimney myiąc twarz uzna skutek do podziwienia, gdyż nietylko płeć delikatną robi, ale także piegi wygubia w krótkim czasie. 4) Wodę cudowna, którą myiąc się rano i w wieczor, wszelkiego gatunku plamy, krosty i trondy z twarzy do podziwienia wygubia. 5) Spiritus do wywabienia plam z sukna; bierze się pioro nowo zatęporowane, a zmaczawszy iego koniec w tymże spirytusie pociera się nim plamy dopoty dopoki nie zginą, do wywabiania zaś plam z materyi iedwabney posiada Pani Teisseyre gałeczki, którą w płutno owinąwszy wyciera się nią plama od lewey strony tak długo dopoki nie zginie i materyi swoy kolor nazad powroci. 6) Essencyą, która starem i żołtem Perłom przeźroczystość i białość nadaie; włożywszy perły w takową Essencyą, powinny tak długo w niey moknąć dopoki zupełnie żołtości nie straca, wyiąwszy ie potem kładą się do czystey wody, w którey dwie godziny zostawać muszą; toż powtarzaiąc z niemi przez cztery dni zupełnie odbieraią pierwszą białość i przeźroczystość. 7) Wodę mineralną na wygubienie pluskiew, którą polewaiąc ich gniazda, iuż się nigdy w tym mieyscu nie okażą. 8) Proszki na wygubienie szczurow, tym wykadziwszy mieysce, gdzie się znayduią zaraz za pierwszą razą zupełnie wyginą. 9) Proszek do robienia Atramentu Chińskiego; bierze się go w palce tyle ile tabaki i wsypawszy go w iakiekolwiek naczenie lub kałamarz naleie się wody na niego tyle ile potrzeba i tym atramentem zaraz pisać można, co dla podrożnych wielką iest wygodą. 10) Balsam do używania na głęboko wrosłe u nóg paznokcie i zdięcie łatwe skóry twardey na podeszwach zwykle się robiącey; tą posmarowawszy trzy lub cztery razy mieysce bolące, tak paznokcie iakoteż rzeczoną skórę twardą bez wszelkiego bolu zdiąć można, nawet nogi odmrożone tymże samym balsamem uleczyć można. 11) Proszek do chędożenia złotem i srebrem haftowanych sukien, tudzież wszelkich stołowych sreber, które zupełnie tak iak nowe zawsze utrzymywać można. — Amatorowie Chemii mogą ieszcze bardzo wiele innych artykułow dostać, które w tym Doniesieniu nie są wyrażone, u teyże Pani Teisseyre mieszkaiącey na Szewskiey ulicy pod latarnią Nrem 348.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey, Edyktem niniejszym czynią wiadomo: iż Xiądz Marcin Łozinski, Pleban Kaszowski dnia 20 Lutego 1798 roku bez testamentu umarł, i że pozostałemu maiątkowi iego z przyczyny nieznanych sukcessorow, zastępca w osobie Adwokata Litwińskiego, iest ustanowiony, wszyscy przeto owi, którzy do dziedzictwa rzeczonego prawo iakie bądź dziedzictwa, bądź długu, lub legatu mieć rozumieią, tym Edyktem wzywaią się, ażeby w terminie prawem przepisanym deklaracyą względem obięcia dziedzictwa do C. K. sądow tuteyszych podali, gdyż inaczey za zrzekaiących się dziedzictwa będą uważani, a dziedzictwo iako przepadłe Fiskusowi Królewskiemu przyznane zostanie. Dan w Krakowie d. 16 Stycznia 1809.

Jozef de Nikorowicz.
Kannamiller.
Mąkolski.
Jędrzejowicz.

(*Przy dzisieyszey gazecie znayduią się 2gi Dodatki.*)

DODATEK DRUGI

DO Nru 27.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Krakowie dnia 2. Kwietnia 1809

DONIESIENIA.

Okolne Pismo, ze strony C. K. kraiowego Gubernium w Galicyi.

W skutku nayświętszey uchwały rozporządzenie pod dniem 18 Maia 1800 roku wydane, podług którego wywoz istotnych miedzianych towarow i takowych miedzianych blach za passportami był dozwolony, kiedy z cetnara miedzi naymniey 16 blach wykuto, dekretem nadwornym dnia 21 Lutego r. b. wypadłym iest zniesione, i wywoz miedzi w ogólności aż do dalszego rozporządzenia z tym dodatkiem zakazany; że przestąpienie ninieyszego przepisu, owym karom podlegać będzie, które przeciw potaiemnemu handlowi powszechnie są ustanowione. W Lwowie d. 3 Marca 1809.

C. K. Sądy Prowincyonalne Szlacheckie Lubelskie w Galicyi Zachodniey PP. Jozefow Bielińskiemu, i Xiędzu Jozefowi Byczkowskiemu ninieyszym Edyktem wiadomo czynią: że P. Karol Hrabia Jezierski, sporu względem summy 10,523 zł. pol. 6 gr. przeciwko massie kredalney Woyciecha Salimińskiego ustanowić się maiący, im zgłosił, i tym końcem na dniu 9tym Listopada 1808 roku do Nru 14256 żałobę do tego Sądu przeciwko nim podał, i pomocy sądowey dopraszał się. —— Gdy zaś te Sądy dla ich niewiadomego mieysca bawienia się, im tuteyszego sądowego Adwokata P. Waniek za obrońcę z ich szkodą i kosztem ustanowiły, z którym wniesiona sprawa podług przepisaney dla Galicyi Zachodniey sądowey ustawy prowadzona i ukończona będzie; oni więc niniejszym Edyktem napominaią się, ażeby w 90 dniach do excepcyi stawili się, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta i dowody swey sprawy oddali, lub innego Adwokata sobie za obrońcę obrali, tego Sądowi wymienili, i to z prawa czynili, co do obrony swey sprawy za użyteczne osądzą, aby sprawy swey nie zaniedbali, gdyż wszelką szkodę stąd może wyniknąć mogącą, samiby sobie przypisać byli winni. Dan w Lublinie dnia 28 Listopada 1808.

Michałowski
Schnitzer.
Smetana.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubel. Galicyi Zachodniey.
Klimaszewski.

Ze strony C. K. Sądu Szlacheckiego Krakowskiego Galicyi Zachodniey PP. Stanisławowi Hrabiemu Zamoyskiemu, Annie Xiężney Sapieżyny, Wincentemu i Sewerynowi Potockim mocą niniejszego Edyktu oznaymuie się: iż Augustyn Hrabia Doenhoff z swym, i Pawła Emiliusza Doenhoffa Cessionaryusza imieniem, Bogusław, Adolf, Jozef i Ludwik Hrabiowie Doenhoffy do Sądu tuteyszego przeciw nim wsprawie względem przyznania prawa prawney sukcessyi po Konstancyi z Doenhoffow Rogalińskiey żałobę podali i o pomoc sądową do

sprawiedliwości stosowną, dopraszali się. — Gdy zaś Sąd ninieyszy dla niewiadomego ich pomieszkania lub może niebytności w C. K. kraiach dziedzicznych onym wyżey wyrażonym tuteyszego Adwokata Walentego Litwińskiego na ich niebespieczeństwo i koszta iako kuratora ustanowił, z którym też zaczęta sprawa stosownie do zbioru sądowego dla C. K. kraiow dziedzicznych przepisanego prowadzona i ukończona będzie; przeto ich tym końcem niniey szemi napomina się, żeby w czasie ieszcze przyzwoitym to iest w przeciągu 90 dni sami stawili się, albo dodanemu kuratorowi swoie iakie maią prawne dowody wcześniey przesłali, albo też innego zastępcę ustanowili, tegoż niniey szemu sądowi wymienili, i podług przepisanego porządku takich prawnych środkow użyli, które do ich obrony nayskutecznieyszemi bydź sądzą, ile że w przeciwnym razie skutki z opóźnienia ich pochodzące, sobie samym przypisać będą musieli. Tak bowiem ustawy na C. K. kraie dziedziczne przepisane opiewaią.

Jozef de Nikorowicz.
W. Lichocki.
Kannamiller.

Z Rady Ces. Król. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodn.
W Krakowie d. 9 Stycznia 1809.
Elsner.

Z strony C. K. Sądu Szlacheckiego Krak. Galicyi Zachodniey P. Hrabiemu Wielopolskiemu mocą niniey szego Edyktu oznaymuie się: iż P. Wincenty Gałęzowski do tuteyszego sądu przeciw niemu w sprawie względem zapłacenia summy 8372 czer. zł. w złocie z prowizyą żałobę podał, i o pomoc sądową do sprawiedliwości stosowną dopraszał się. — Gdy zaś Sąd niniey szy dla niewiadomego iego mieysca pomieszkania, lub może niebytności w C. K. kraiach dziedzicznych, iemu P. Hrabiemu Wielopolskiemu tuteyszego Adwokata Bema na iego niebezpieczeństwo i koszta iako kuratora ustanowił, z którym też sprawa zaczęta stosownie do zbioru sądowego dla C. K. kraiow dziedzicznych przepisanego prowadzona i ukończona będzie; przeto iego niniey szemi na ten koniec napomina się, żeby w czasie ieszcze przyzwoitym, to iest dnia 5go Kwietnia 1809 roku sam stanął, albo dodanemu kuratorowi swoie iakie ma prawne dowody wcześniey przesłał, albo też innego zastępcę ustanowił, tegoż niniey szemu sądowi wymienił, i podług przepisanego porządku takich prawnych środkow użył, kóre do swoiey obrony nayskuteczniey szemi bydź sądzi, ile że w przeciwnym razie skutki z opóźnienia swego pochodzące, sobie samemu przypisać będzie musiał. Tak bowiem ustawy na C. K. kraie dziedziczne przepisane opiewaią.

Jozef de Nikorowicz.
Kannamiller.
Mąkolski.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniey.
W Krakowie dnia 9 Stycznia 1808 roku.
Elsner.

Z strony C. K. Sądu Szlacheckiego Krakowskiego Galicyi Zachodniey Xciu Jozefowi i Kazimierzowi Czartoryskim, iako też Stanisławowi Zamoyskiemu i Annie z Zamoyskich Sapieżyny mocą niniey szego Edyktu oznaymuie się: iż Woyciech Jawornicki do sądu tuteyszego Krakowskiego przeciw nim w sprawie oddania dziedzictwa śmiercią Konstancyi Rogalińskiey zostawionego żałobę podał, i o pomoc sądową do sprawiedliwości stosowną dopraszał się. — Gdy zaś Sąd niniey szy dla niewiadomego ich mieysca pomieszkania lub może niebytności w C. K. kraiach dziedzicznych, im Walentego Litwińskiego O. P. D. tuteyszego Adwokata na mieysce obranego kuratora Adwokata Billewicza, który za urząd podziękował, na ich niebespieczeństwo i koszta iako kuratora ustanowił, z którym też sprawa zaczęta stosownie do zbioru sądowego dla C. K. kraiow dziedzicznych przepisanego prowadzona i ukończona będzie, przeto ich niniey szemi na ten koniec napomina się, żeby w czasie ieszcze przyzwoitym to iest w przeciągu 90 dni sami stawili się, albo dodanemu kuratorowi swoie iakie maią prawne dowody,

wcześniey przesłali, albo też innego zastępcę ustanowili, tegoż ninieyszemu sądowi wymienili, i podług przepisanego porządku takich prawnych środków użyli, które do ich obrony nayskuteczniey szemi bydź sądzą, ile że w przeciwnym razie skutki z poźnienia ich pochodzące, sobie samym przypisać będą musieli. Tak bowiem ustawy na C. K. kraie dziedziczne przepisane opiewaią.

Jozef de Nikorowicz.
Kannamiller,
Mąkolski.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniey.
W Krakowie d. 13 Lutego 1809.
Jendrzejowicz.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniey szemi do publiczney podaie wiadomości, iż kamienica w iedney połowie do massy Justyny Sztatlerowey w drugiey zaś połowie do massy zmarłego Jozefa Sztatlera należąca w Krakowie pod Nrem 513 stoiąca dnia 20 Września roku zeszłego przez w sztuce biegłych zł. ryń. 3925 kr. 45 sądownie oszacowana przez publiczną licytacyą tu w sądzie dnia 20 Kwietnia r. b. o godzinie 9 ranney odprawiać się maiącą więcey dającemu podług następuiących warunkow sprzedana będzie; to iest:

1) Każdy życzący sobie nabydź tey kamienicy 10tą część summy szacunkowey przed zacząć się maiącą licytacyą złożyć obligowanym iest, zaś. — 2) Kupiciel teyże kamienicy długi legata iakie się na niey znayduią w 14 dni po odbytey licytacyi wraz z prowizyami zapłaci, albolitéż z wierzycielami i legataryuszami względem tych długow i legatow w tymże samym czasie ułoży się. — 3) Część małoletniego iaka się po odbytey licytacyi okaże może kupiciel przy kamienicy zostawić z obowiązkiem płacenia rocznie po 5 od 100 prowizyi. — 4) Wieloletnim dziedzicom części na nich przypadaiące w 14 dni po zatwierdzoney licytacyi kupiciel wypłacić będzie obowiązany. — 5) Gdy kupiciel powyższych kondycyy nie dopełni nowa licytacya na iego koszt i stratę rozpisaną zostanie. Wszyscy przeto chęć kupienia maiący maią się na wzwyż oznaczonym mieyscu i czasie znaydować. Wierzyciele zaś prawo zastawu na niey maiący napominaią się, aby nieczekaiąc osobnych przypozwań pretensye swoie do protokułu w czasie licytacyi wnieśli, inaczey na tychże potym żaden wzgląd co do podziału wylicytowaney summy miany nie będzie.

Gollmayer.
Kawski.
de Hoszewski.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.
Dnia 24 Lutego 1809 roku.
Kowalski.

Wyrok kary na emigranta Woyciecha Misłalskiego poddanego z Jędrzejowa.

Ze strony Krakowskiego C. K. cyrkularnego urzędu na poddanego z Jędrzejowa Woyciecha Misłalskiego, który w roku 1807 emigrował, następuiący wydaie się wyrok, że gdy tenże, ponieważ ani dobrowolnie, ani też w peremptarycznym terminie czteromiesięcznym, w Edykcie powołuiącym go wyznaczonym nie powrocił, za emigranta iest poczytanym, i na mocy praw w tey mierze będących z wszelkich obywatelskich praw i przywileiow wyzutym; oraz ponieważ żadnego konfiskacyi podpadaiącego maiątku niezostawił, w przypadku schwytania, na trzechletnią publiczną robotę w kaydanach skazanym iest.

W Krakowie dnia 19 Lipca 1808.

Z powodu zatrudnienia JW. nadwornego Konsyliarza.
Baron de Metzburg Konsyliarz Gubernialny.

Z strony C. K. Sądu Szlacheckiego Krakowskiego Galicyi Zachodniey Panu Jozefowi Dębińskiemu niniey szym Edyktem oznaymuie się: iż Antoni Jnszyński do tuteyszego Sądu przeciw niemu w sprawie względem zapłacenia summy 937 zł. ryń. 24 kr. pod tytułem za-

służonych zasług i wynadgrodzenia szkod iemu należącego się, żałobę podał i o pomoc sądową do sprawiedliwości stosowną dopraszał się. —— Gdy zaś Sąd dla niewiadomego mieysca iego pomieszkania, lub może niebytności w C. K. kraiach dziedzicznych, iemu Jozefowi Dębińskiemu tuteyszego Adwokata Pawłowskiego na iego niebezpieczeństwo i koszta za kuratora ustanowił, z którym też zaczęta sprawa stosownie do zbioru sądowego dla C. K. kraiow dziedzicznych przepisnego prowadzona i ukończona będzie; przeto iego ninieyszemi tym końcem napomina się, żeby w czasie ieszcze przyzwoitym, to iest w przeciągu 90 dni sam stanął, albo dodanemu kuratorowi swoie, ieżeli iakie ma prawne dowody wcześniey przysłał, albolitez innego iakiego zastępcę ustanowił, tegoż tuteyszemu Sądowi mianował, i podług przepisanego porządku takowych prawnych środkow użył, które do obrony swoiey nayskuteczniey szemi bydź sądzi, albowiem w przeciwnym razie skutki z przewłoki swoiey pochodzące, sobie samemu przypisać będzie musiał. Tak bowiem ustawy na C. K. kraie dziedziczne przepisane opiewaią.

Jozef de Nikorowicz.
Kannamiller.
Mąkolski.

Z Rady C. K. Sądu Szlacheckiego Krakowskiego Gallicyi Zachodniey.
W Krakowie d. 17 Styeznia 1809.
Jędrzejowicz.

Magistrat C. K. Miasta Stołecznego Krakowa do wiadomości podaie, iż kamienica Jana Nepomucena i Magdaleny Rychterow małżonkow prawnie przekonanych w Krakowie pod Nrem 333 na ulicy Szewskiey stoiąca, zł. ryń. 15.090 sądownie oszacowana, na prozbę Joanny Nepomuceny Tcharnek prawnie przekonywaiącey na zaspokoienie summy 3500 zł. ryń. z prowizyą od dnia 1go Kwietnia 1804 aż do zaspokoienia liczyć się maiącą, tudzież prawnych kosztow 8 zł. ryń. 34 kr. sądownie przysądzonych, przez publiczną drugą licytacyą na dniu 18 Maia b. r. o godzinie 3 po południu to w Sądzie odbywać się maiącą, podług następuiących warunkow sprzedana będzie. — a) Każdy życzący sobie kupna, ma totą część ceny szacunkowey przed zaczęciem licytacyi na zakład złożyć. — b) Przyszły zakupiciel ma pozostałą resztę ceny z licytacyi wypadłą w przeciągu 14 dni po ukończoney licytacyi, (ieżeliby się z wierzycielami oczywiście pierwszeństwo maięcemi nie ułożył) do depozytu sądowego złożyć, inaczey na koszt i szkodę iego nowaby licytacya rozpisana była. Wszyscy zatem życzący sobie tego kupna, maią się na czas i mieysce zwyż wyrażone stawić. Wierzyciele zaś zapisowi napominaią się, aby nie oczekiwaiąc osobnych przywołań, pretensye swoie do protokołu licytacyi podali, inaczey na niezgłoszonych się przy podziale summy z licytacyi wypadłey żadna uwaga miana nie będzie.

Gollmayer.
Łodziński.
Kawski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 17 Marca 1809.
Kowalski.

Ze strony C. K. Galicyyskiego kraiowego Gubernium niniejszym wiadomo się czyni: że dla osadzenia zawakowanego w Lwowskim powszechnym szpitalu chorych, urzędu prefekta konkurs do dnia 24 Kwietnia b. r. z tym dodatkiem iest rozpisanym, aby ci, którzy urzędu tego, z którym pensya roczna 250 zł. ryń, strawne 22 kr. co dzień, bezpłatne pomieszkanie, 11 sążni drew i 30 funtow świec są połączone, dostąpić sobie życzą, prozby swoie zaświadczeniami o dokładney umieiętności rachunkow, nienaganney moralności, tudzież ważną kaucyą na 500 zł. ryń. lub przynaymniey dokumentem, że kaucya ta po osiągnieniu rzeczonego urzędu natychmiast złożona będzie, należycie opatrzonia, naydaley do 24 Kwietnia b. r. do tegoż Gubernium podali. W Lwowie d. 3 Marca 1809.